

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117203630
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3117203630.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne I. M., bytom I. H. XXXX/XX, F., proti žalovanému G. D., bytom N. XX, F., zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Eckmann, s.r.o., so sídlom Mierové námestie 14, Trenčín, IČO: 47 241 110, o zaplatenie 90.000 eur, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. októbra 2019, č. k. 24C/8/2017-81, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovaný m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyne v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia náhrady škody vo výške 90.000 eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že bola vlastníčkou nehnuteľnosti - rodinného domu súp. č. XXXX na pozemku parcela registra C, parc. č. XXXX/X a pozemkov parc. č. XXXX/X, S./X a 18XX/XX. Poznamenala, že sa dostala do finančných ťažkostí a svoju situáciu riešila prostredníctvom G. L., ktorý od nej odkúpil predmetné nehnuteľnosti za sumu 75.000 eur, vyplatil dlhy a dohodol sa s ňou, že o 12 mesiacov si môže nehnuteľnosti odkúpiť späť. V dome aj naďalej mohla bývať, pričom uhrádzala všetky služby súvisiace s bývaním. Neskôr L. požadoval nájomné vo výške 700 eur mesačne a spätná kúpa mala byť za sumu 120.000 eur. Toto bolo pre ňu likvidačné, preto sa nakontaktovala na žalovaného, ktorý sa rozhodol jej pomôcť tak, že predmetné nehnuteľnosti odkúpil od L.. Žalovaný sa teda stal vlastníkom nehnuteľností a dohodli si nájomné vo výške 300 eur mesačne. O niekoľko mesiacov začal žalovaný naliehať na ňu, aby nehnuteľnosti späť kúpila. Nechcela sa vystavovať úveru, preto sa rozhodla, že nehnuteľnosti predá. Z kúpnej ceny vyplatí žalovanému dlh vo výške 80.000 eur a zvyšok si ponechá. Žalovaný nehnuteľnosti predal T., ktorý trval na tom, aby sa vystaňovala. Pod psychickým tlakom bola nútená pristúpiť na dohodu o urovnaní. Cíti sa byť oklamaná a uvedená do omylu. Upresnila, že žalovaný dotknuté nehnuteľnosti kúpil na firmu Smart Business, s. r. o., v ktorej bol konateľ, a teda mal vlastnícke právo. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a túto žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že z podanej žaloby nevyplýva právny základ uplatneného nároku. Ako fyzická osoba nikdy nebol účastný akýchkoľvek právnych vzťahov týkajúcich sa dotknutých nehnuteľností, a preto namieta svoju pasívnu vecnú legitímáciu. Z dôvodu absencie jeho vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam je úplne nereálne, aby sa so žalobkyňou dojednal na akýchkoľvek podmienkach nájmu. Zdôraznil, že žalobkyňa nepreukázala splnenie zákonom stanovených predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody.

3. Súd vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav. Žalobkyňa previedla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim na v k. ú. Trenčín, a to pozemky parcela registra C, parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 136 m², parc. č. XXXX/X, záhrady o výmere 443 m², parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 371 m², parc. č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 28 m², rodinný dom súp. č. XXXX postavený na pozemku parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m². Vlastníkom uvedených nehnuteľností sa stal v podiele 1/1 Mgr. G. L.. Kúpnu zmluvou zo dňa 22.10.2014 previedol Mgr. G. L. predmetné nehnuteľnosti spoločnosti SMART Business, s. r. o., ktorej konateľom bol žalovaný. Vklad vlastníckeho práva v prospech nadobúdateľa bol povolený dňa 03.11.2014. Uznesením OR PZ v Trenčíne ČVS: ORP-509/1-VYS-TN-2016 zo dňa 06.07.2016, právoplatným dňa 11.08.2016 bola vec podozrenia zo zločinu podvodu, ktorého sa mal dopustiť žalovaný tak, že sa so žalobkyňou ústne dohodol, že asi v 5/2015 od neho odkúpi rodinný dom na N. ulici v F. súp. č. XXXX za cca XX.XXX eur, v lete 2015 sa s ním dohodla, že dom začne predávať za sumu 175.000 eur a že mu vyplatí 90.000 eur a zvyšok si nechá, pričom dňa 29.01.2016 jej žalovaný oznámil, že dom predal a spôsobil tak žalobkyňu škodu 75.000 eur, odmietnutá, nakoľko nebol daný dôvod na začatie trestného stíhania.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobkyňou nie je dôvodná. Občiansky zákonník v ustanovení § 420 upravuje všeobecnú zodpovednosť fyzickej a právnickej osoby za spôsobenú škodu, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti. Žalobkyňa nárok uplatnený žalobou vyvodzovala z konania žalovaného pri kúpe a následnom predaji nehnuteľností, ktoré jej kedysi (pred tým, ako ich sama predala Mgr. L.) patrili. V tejto súvislosti žalovaný namietol svoju pasívnu vecnú legitímáciu, keď tvrdil, že ako fyzická osoba nebol účastný akýchkoľvek právnych vzťahov týkajúcich sa predmetných nehnuteľností. Predpokladom úspešnosti žaloby je vecná legitímácia. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a druhá strana je subjektom hmotnoprávnej povinnosti. Aplikujúc na daný prípad by žalovaný podľa tvrdenia žalobkyne bol subjektom hmotnoprávnej povinnosti. Z priloženého spisu Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor sp. zn. V 5592/14 vyplynulo, že kupujúcim predmetných nehnuteľností bola spoločnosť SMART Business, s. r. o., ktorej konateľom bol žalovaný. Žalovaný tak konal a vystupoval v mene tejto spoločnosti a pokiaľ žalobkyňa konaním žalovaného ako konateľa vznikla škoda, bolo potrebné, aby si túto škodu uplatnila proti spoločnosti, za ktorú ako konateľ žalovaný konal. Z tohto pohľadu je námietka žalovaného o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie dôvodná. Žalovaný však žalobkyňa mohol spôsobiť škodu aj ako fyzická osoba (nie len ako zástupca spoločnosti, za ktorú škodu by potom zodpovedala táto spoločnosť). Žalobkyňa ale netvrdila žiadne iné konanie žalovaného, ktorým by jej bol spôsobil škodu. Obmedzila sa len na tvrdenia súvisiace s právnymi úkonmi týkajúcimi sa predmetných nehnuteľností, pričom ako je už vyššie uvedené, súd v tomto smere ustálil, že žalovaný konal za spoločnosť, ktorá bola kupujúcou dotknutých nehnuteľností. S poukazom na uvedené za stavu, keď žalovaný nie je pasívne vecne legitímovaný, zamietol súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu. Žalovaný bol v konaní stranou s plným úspechom v spore, preto mu súd priznal právo na náhradu trov konania proti žalobkyňu v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, v ktorom uviedla, že nie je pravdou, že žalovaný nebol nikdy účastný akýchkoľvek právnych vzťahov týkajúcich sa dotknutých nehnuteľností. D. D. klame, pretože on odkúpil jej nehnuteľnosti od pána G. L. s tým, že jej pomôže ich získať späť do jej vlastníctva a dohodol sa s ňou ústne na tom, že mu bude platiť nájom, nakoľko v dome žila s matkou a babkou. Každá dohoda aj ústna je dohoda a tým, že mu dôverovala o to viac platila, no pán D. ju len oklamal a využil vo svoj prospech. Pán D. dané nehnuteľnosti kupoval cez svoju spoločnosť Smart Bussines, v ktorej bol 100 % vlastníkom. V danej veci prebieha zároveň aj vyšetrovanie cez národnú kriminálnu agentúru, kde bola aj vypovedať a zápisnicu prikladá ako dôkaz. Tak ako pán L., tak aj pán D. ju podviedli, oklamali a spôsobili jej nielen majetkovú škodu, ale aj psychickú ujmu, nakoľko sa rýchlim a nečakaným predajom nehnuteľnosti zo strany pána D. (p. T.) stala bezdomovec i s matkou a babkou, ktorá v tom čase mala 92 rokov a bola ťažko chorá. Žiada súd len o spravodlivosť, aby sa jej vrátilo to, čo jej patrí a aby už nikdy neboli páchané takéto podvody na iných ľuďoch.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že považuje rozsudok súdu prvej inštancie za správny a zákonný a odvolanie žalobkyne za nedôvodné a účelové. Má za to, že žalobkyňa v podanom odvolaní neuviedla akékoľvek relevantné skutočnosti, ktoré by mohli viesť k spochybneniu správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Súčasne tvrdí, že žalobkyňou podané odvolanie nespĺňa

ani náležitosti uvedené v § 363 Civilného sporového poriadku, keď z jeho obsahu nie sú zrejmé ani odvolacie dôvody a ani samotný odvolací návrh. Z obsahu odvolania nie je možné vyvodiť žiadne vady, či nedostatky, ktoré by žalobkyňa napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie či konaniu, ktorému mu predchádzalo, vytýkala. V podanom odvolaní teda úplne absentuje vymedzenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 Civilného sporového poriadku. Už z tohto dôvodu je presvedčený o tom, že odvolanie žalobkyne je neopodstatnené a ničotné. Už len na doplnenie uvádza, že nie je pravdou, že by so žalobkyňou kedykoľvek

vstupoval do akéhokoľvek zmluvného vzťahu vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaných na liste vlastníctva č. XXX pre okres Trenčín, obec Trenčín, kat. úz. Trenčín, ktorých bola žalobkyňa v minulosti vlastníčkou. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný ako fyzická osoba nebol označených nehnuteľnosti nikdy vlastníkom alebo aspoň spoluvlastníkom. V prípade, ak žalobkyňa v podanom odvolaní poukazuje na spoločnosť SMART Business s.r.o., zdôrazňuje, že v prípade uvedenej právnickej osoby (v súčasnosti zlúčenej so spoločnosťou SLOVAKIA TRANSPORT SERVICE, s.r.o.) sa jedná o samostatný subjekt práva, ktorý nemožno stotožňovať so žalovaným ako tiež samostatným subjektom práva. Rovnako tak žalovaný opätovne rozporuje, že žalobkyňa v rámci konania

pred súdom prvej inštancie nepreukázala splnenie základných predpokladov na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi konaním alebo opomenutím a následkom v podobe vzniknutej škody. Žalobkyňa na preukázanie naplnenia predpokladov vzniku zodpovednostného vzťahu medzi jej osobou ako „poškodenou“ a žalovaným ako osobou, ktorý by mal za škodu údajne zodpovedať,

nepredložila v rámci celého konania pred súdom prvej inštancie akýkoľvek dôkaz

a v uvedenom smere žalobkyňa dokonca nenavrhol ani vykonanie akéhokoľvek dokazovania.

Skutočnosť, že žalobkyňa po vyhlásení napadnutého rozsudku a dokonca možno až po jeho doručení samotnej žalobkyne, účelovo podala obsahovo v zásade totožné trestné oznámenie, ktoré už bolo právoplatne odmietnuté, nemožno vonkoncom považovať za unesenie dôkazného bremena v konaní. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností navrhoval, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil a súčasne, aby mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

7. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

8. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie na strane žalovaného zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplata náhrady škody vo výške 90.000 eur. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa nárok uplatnený žalobou vyvodzovala z konania žalovaného pri kúpe a následnom predaji nehnuteľností, ktoré jej kedysi (pred tým, ako ich sama predala Mgr. L.) patrili. V tejto súvislosti žalovaný namietol svoju pasívnu vecnú legitímáciu, keď tvrdil, že ako fyzická osoba nebol účastný akýchkoľvek právnych vzťahov týkajúcich sa predmetných nehnuteľností. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že predpokladom úspešnosti žaloby je vecná legitímácia, pričom vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a druhá strana je subjektom hmotnoprávnej povinnosti. Aplikujúc na daný prípad by žalovaný podľa tvrdenia žalobkyne bol subjektom hmotnoprávnej povinnosti. Z priloženého spisu Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor sp. zn. V 5592/14 pritom vyplynulo, že kupujúcim predmetných nehnuteľností bola spoločnosť SMART Business, s. r. o., ktorej konateľom bol žalovaný. Žalovaný tak konal a vystupoval v mene tejto spoločnosti a pokiaľ žalobkyne konaním žalovaného ako konateľa vznikla škoda, súd prvej inštancie správne uviedol, že bolo potrebné, aby si túto škodu uplatnila proti spoločnosti, za ktorú ako konateľ žalovaný konal. Z tohto pohľadu bola aj podľa odvolacieho súdu námietka žalovaného o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie dôvodná. Súd prvej inštancie správne ďalej uviedol, že žalovaný žalobkyne mohol spôsobiť škodu aj ako fyzická osoba (nie len ako zástupca spoločnosti, za ktorú škodu by potom zodpovedala táto spoločnosť). Žalobkyňa však netvrdila žiadne iné konanie žalovaného, ktorým by jej bol spôsobil škodu, obmedzila sa

len na tvrdenia súvisiace s právnymi úkonmi týkajúcimi sa predmetných nehnuteľností, pričom ako bolo už vyššie uvedené, súd prvej inštancie v tomto smere správne ustálil, že žalovaný konal za spoločnosť, ktorá bola kupujúcou dotknutých nehnuteľností. Vzhľadom na vyššie uvedené za stavu, keď žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný, súd prvej inštancie správne žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správnu právnu úpravu, preto odvolací súd nepovažoval námietky žalobkyne za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).